

Küçük Arıkuşu

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Arıkuşu

Aysel Banu YAVUZAL

Güneşin parlak parladığı sıcak tepelerde küçük bir arıkuşu yaşırdı. Gövdesi zümrüt yeşili, boğazı turkuaz mavisi, göğsü altın sarısıydı. Gözlerinde siyah bir maske, uzun, ince, kıvrık bir gagası vardı. Havada hızla süzülüp arıları hızlı bir hamlede yakalamayı çok severdi. Ne kadar neşeli, meraklı bir kuştı!

Bir sabah arıkuşu yerde yeni bir kuş gördü. Bu bir ibibikti; tarçın turuncusu gövdesi, siyah beyaz çizgili kanatları ve uzun, yelpaze biçimli bir tepeliği vardı. İbiğin uzun, ince bir gagası ve sakin, koyu renkli gözleri vardı. Yiyecek ararken toprağı kazıyordu. "Merhaba!" diye cıvıladı arıkuşu. "Ne yapıyorsun?"

"Lezzetli kurt uklar buluyorum," dedi ibibik, gagasını topra a daldırarak. "G  l   gagam kazmama yardım ediyor." Arıku u ilgiyle izledi. "Ben havada arı yakalarım," dedi. "Keskin g  zlerim ve hızlı kanatlarım bana yardım ediyor." İbibik g  l  msedi. "Biz farklıyız ama bu iyi bir  ey. Arkada  olmak ister misin?" Arıku u mutlulukla ba ını salladı.

İki kuş hemen sıkı arkadaş oldular. Günlerini birlikte geçirip hikâyeler ve şarkılar paylaştılar. Arıkuşu ibiğe havada arı yakalamayı gösterdi. İbibik de arıkuşuna kurtçuk için toprağı nasıl kazacağını gösterdi. Sıcak güneş ışığında gülüp oynadılar. Her biri diğerinin yeteneğine hayran kaldı. "Sen çok hızlısın!" dedi ibibik. "Sen çok sabırlısın!" dedi arıkuşu.

Bir gün arıkuşu, "Tepelerin ötesine uçalım. Orada ne olduğunu merak ediyorum," dedi. İbibik kabul etti. Yeşil tepelerin üzerinden, giderek daha yükseğe uçtular. Arıkuşu önden süzülüyor, keskin gözleriyle araziye tarıyordu. İbibik düzenli kanat çırpışlarıyla onu izledi. Kısa süre sonra aşağıda şaşırtıcı bir şey gördüler. "Bak!" diye bağırdı arıkuşu. "Gizli bir meyve bahçesi!"

Meyve bahçesi, tatlı, olgun meyvelerle dolu meyve ağaçlarıyla kaplıydı. Ama ağaçların etrafı sık çalılar ve uzun otlarla çevriliydi. İbik yere kondu ve etrafına bakındı. "İçeri nasıl gireceğiz?" diye sordu. Arıkuşu yükseğe uçtu. "Çalıların arasında küçük bir boşluk görüyorum," dedi. "Ama senin için çok küçük. Başka bir yol bulmalıyız."

İbibik toprağı inceledi. "Ben kazabilirim," dedi. "Belki çalılarının altından bir yol açabilirim." Güçlü gagasıyla kazmaya başladı, toprağı arkasına savuruyordu. Arıkuşu onu cesaretlendirdi. "Başarabilirsin!" diye cıvıladı. İbibik sabırla ve istikrarla kazdı da kazdı. Kısa süre sonra çalılarının altında, doğruca meyve bahçesine giden bir tünel belirdi.

İbibik başını tünelden uzattı. "Hadi gel!" diye seslendi. Arıkuşu yukarıdaki boşluktan uçup onun yanına katıldı. Meyve bahçesinin içinde hayretle durdular. Dallardan elmalar, armutlar ve kirazlar sarkıyordu. "Çok güzel!" diye fısıldadı arıkuşu. "Ama meyvelere nasıl ulaşacağız? Çok yüksekteler."

Arıkuşunun bir fikri vardı. "Yukarı uçup meyveleri düşürebilirim," dedi. "Hızlı kanatlarım bunun için mükemmel!" Bir dala süzüldü ve olgun bir armuda usulca dokundu. Armut yumuşak bir sesle yere düştü. İbibik onu aldı. "Nefis!" dedi. Yeniden denediler. Arıkuşu elmaları ve kirazları düşürdü, ibibik de onları topladı.

Ama bazı meyveler arıkuşu için bile çok yüksekti. "Onlara ulaşamıyorum," dedi. İbibik düşündü. "Uzun gagamla köklerin etrafını kazıp ağacı sallayabilirim," dedi. Bir ağaç gövdesinin etrafını usulca kazdı. Ağaç sallandı ve daha çok meyve düştü. "Yaşasın!" diye sevindi arıkuşu. "Kazman yine işe yaradı!"

Bir yığın tatlı meyve topladılar. Ama sonra arıkuşu bir sorun fark etti. "Tünel meyveler için çok küçük," dedi. İbibik başını salladı. "Onu genişletebilirim," dedi. Kazdı da kazdı, tüneli büyüttü. Kısa süre sonra tünel, meyvelerin yuvarlanıp geçebileceği kadar genişledi. "Artık meyveleri herkesle paylaşabiliriz!" dedi arıkuşu.

Meyveleri tünelden yuvarlayıp diğer tarafa çıkardılar. Sonra arkadaşlarının yanına uçup onlara gizli meyve bahçesini anlattılar. "Hep birlikte oraya gidebiliriz!" dedi ibibik. Diğer kuşlar heyecanlandı. Arıkuşu ve ibibik öncülük etti. Herkes meyveleri eve taşımak için birlikte çalıştı. Ne mutlu bir gündü!

O günden sonra meyve bahçesi bütün kuşlar için özel bir yer oldu. Arıkuşu ve ibibik sık sık ziyaret ettiler. Farklı yeteneklerin dostluğu daha zengin ve daha eğlenceli kıldığını öğrendiler. Arıkuşunun hızı ve keskin görüşü meyve bahçesini bulmalarına yardım etti. İbiğin gücü ve sabrı yolu açmalarına ve meyveleri toplamalarına yardım etti. Birlikte durdurulamazdılar.

Arıkuşu ve ibibik en iyi arkadaş olarak kaldılar. Meyve bahçesinin hazinelerini tepelerdeki bütün kuşlarla paylaştılar. Ve ne zaman yeni bir kuş gelse, onu açık kanatlarla karşıladılar. "Farklı yetenekler bizi güçlendirir," dedi arıkuşu. "Ve daha iyi kalpli yapar," diye ekledi ibibik. Cıvıdayıp güldüler, dostluklarıyla mutluydular.

Yani eęer bir gn tepelerin tesine uęarsanız, gizli meyve bahęesini arayın. Havada szlen kęk bir arıkuşu ve topraęı kazan bir ibibik grebilirsiniz. Orada olacaklar, meyve ve hikâyeler paylaşacaklar. Ve size dostluęun en tatlı hazine olduęunu syleyecekler.

Küçük arıkuşu ve ibibik hâlâ sıcak tepelerde yaşıyorlar. Her gün dostluklarını kutluyorlar. Farklı olmanın bir armağan olduğunu biliyorlar. Ve her zaman hatırlıyorlar: farklı yetenekler dostluğu daha zengin ve daha eğlenceli kılar. Son.